

شته های ریشه چغندرقند در ایران

نگارش:
علی رضوانی

چکیده

تا بحال دو گونه شته بنامهای (*Smyniurodes betae* West و *Pemphigus fuscicornis* Koch) از روی ریشه چغندرقند ایران جمع آوری شده است. گونه *S. betae* قبل از روی درختان پسته و سیب زمینی گزارش گردیده بود، ولی از روی ریشه چغندرقند اولین بار گزارش میشود. این گونه در ایران در نقاطی که پسته وجود ندارد روی ریشه چغندرقند و بسیاری از گیاهان دیگر بصورت غیرجنسی تولید مثل مینماید.

گونه *P. fuscicornis* علاوه بر چغندرقند روی ریشه سایر گیاهان خانواده Chenopodiaceae و برخی از گیاهان خانواده Compositae در بسیاری از مناطق ایران جمع آوری گردیده است. این گونه در تمام مدت سال بصورت حشره بالغ و پوره فعالیت دارد و قادر فرمای جنسی میباشد.

مقدمه

هر دو گونه *P. fuscicornis*, *S. betae* از خانواده Pemphigidae هستند ولی گونه اولی به زیر خانواده Fordinae و دومی به زیر خانواده Pemphiginae تعلق دارد. *S. betae* در اروپا (Black man & Eastop, 1985, Heie, 1985, Shaposhnikov, 1967, Müller, 1955) (Canakcioglu, 1975) و ترکیه (Badenheimer & Swirski, 1957) از آفات چغندرقند بحساب می آید. در ایران برای اولین بار توسط دواچی (1958) از روی پسته جمع آوری شده است و فرجبخش (1967) آنرا از روی سیب زمینی و رضوانی-پرویزی (1985) از روی ریشه چغندرقند گزارش نموده اند.

گونه *P. fuscicornis* در بسیاری از جمهوریهای سابق شوروی، بلغارستان و یوگسلاوی سابق از آفات مهم چغندرقند بشمار میرود. بر اساس گزارش کامپراگ (Gamprag, 1976) این گونه در یوگسلاوی در سالهای کم باران و خشک بچغندرقند خسارت بیشتری وارد میسازد و قدرنکو دکتر علی رضوانی، موسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی، صندوق پستی ۱۴۵۴-۱۹۳۹۵ تهران

(Federenko, 1981, 1987) نیز در اوکراین بهمین نتیجه رسیده است. در اوکراین نیز بشدت پراکنده است و عمدتاً روی ریشه گونه های *Chenopodium* زمستان گذرانی میکند و موقعیکه حرارت خاک به ۹ درجه سانتیگراد برسد شروع بتولید مثل مینماید و در حرارت ۲۵-۸ درجه سانتیگراد هر ۸-۹ روز یک نسل دارد. در بلغارستان (Grigorov, 1977) نیز بغير از چند روزه گونه های *Amaranthus* زمستان گذرانی میکند. در قرقیزستان (*Atriplex* و *Chenopodium* و بعضی *Sonchus* spp.) با آبیاری منظم خسارت این آفت مهار میشود.

در ایران از روی ریشه چند روزه *Chenopodium* spp., *Sonchus* spp. و *Chenopodium* spp. در اکثر مناطق چند روزه گذاریها آذربایجان غربی، مغان، اصفهان، کرج در فصول مختلف سال بصورت حشره بالغ و پوره جمع آوری شده است. در خشان (1994) این گونه را از تربت حیدریه گزارش کرده است. بگزارش پیش نیا (Pisnnya, 1987) اگر آلدگی در مرحله گیاهچه صورت گیرد، یک عدد پوره پس از ۷۵ روز به ۱۱۲۷ عدد و اگر در مرحله شیش تا هشت برگی صورت گیرد، پس از ۵۰ روز به ۱۴۰۱ عدد میزدد.

روش بررسی
 نمونه های شته که در ماههای بهار و تابستان و زمستان از چند روزه گذاریها مناطق خراسان، آذربایجان غربی، مغان، کرمان و کرج و اصفهان، ایلام و شاهroud جمع آوری شده بودند در آزمایشگاه پس از تهیه پرپاراسیون و با استفاده از کلیدهای معتبر مورد شناسائی قرار گرفتند. این نمونه ها از روی ریشه چند روزه *Chenopodium* گونه های *Sonchus* spp. و در موردی روی ریشه داخل مزرعه چند روزه و ریشه عدس و لوبیا جمع آوری شده اند.

نتیجه

۱- گونه *S. betae*

مشخصات مرغولوژیکی

افراد بین بال زنده ز؛ رنگ نمونه های زنده سفید متمایل بزرد تا خاکستری، سر و سینه و پاها متمایل به رنگ سفید، بدن با پوشش ضعیف پودر سفید رنگ مومن، شکل بدن بیضی گرد، بدون کونیکول و اندازه آن $2/39 \pm 1/98$ میلیمتر، پوشیده از موهای ظریف و متراکم، شاخکها پنج بندی، اندازه شاخکها $0/56 - 0/60$ میلیمتر و $0/34 - 0/40$ برابر طول بدن. بندهای دوم و سوم شاخکها برابر، بعضاً بند دوم کمی بلندتر. طول بند پنجم کمی طولیتر از بند سوم شاخکها. موهای روی شاخکها متراکم و طول آنها 2 تا 3 برابر قطر پایه بند سوم، ریناریای اولیه روی بند پنجم بیضی شکل که دو دایره کوچک در حاشیه آن قرار گرفته است. بند دوم پنجه پای عقبی اندکی طولیتر از بند سوم شاخکها (شکل ۱). جدول شماره ۳ اندازه های اندامهای مختلف بدن را نشان میدهد.

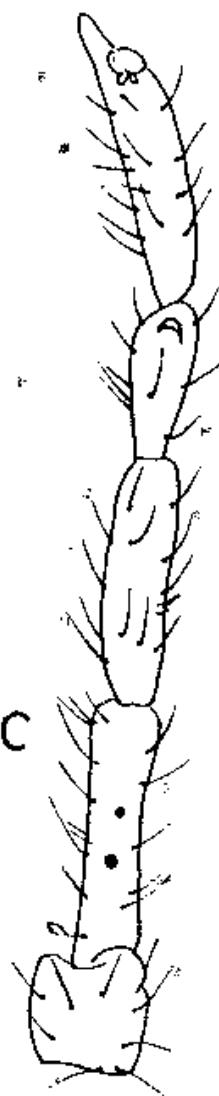
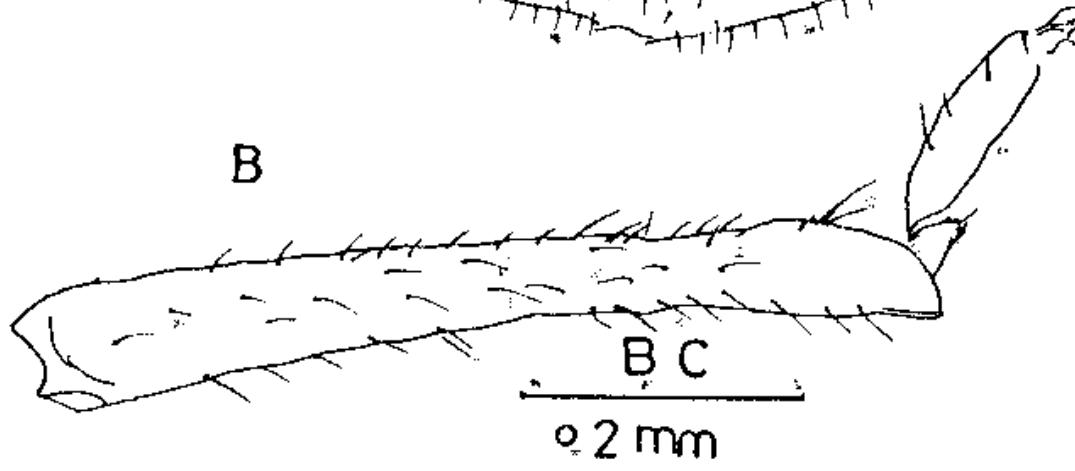
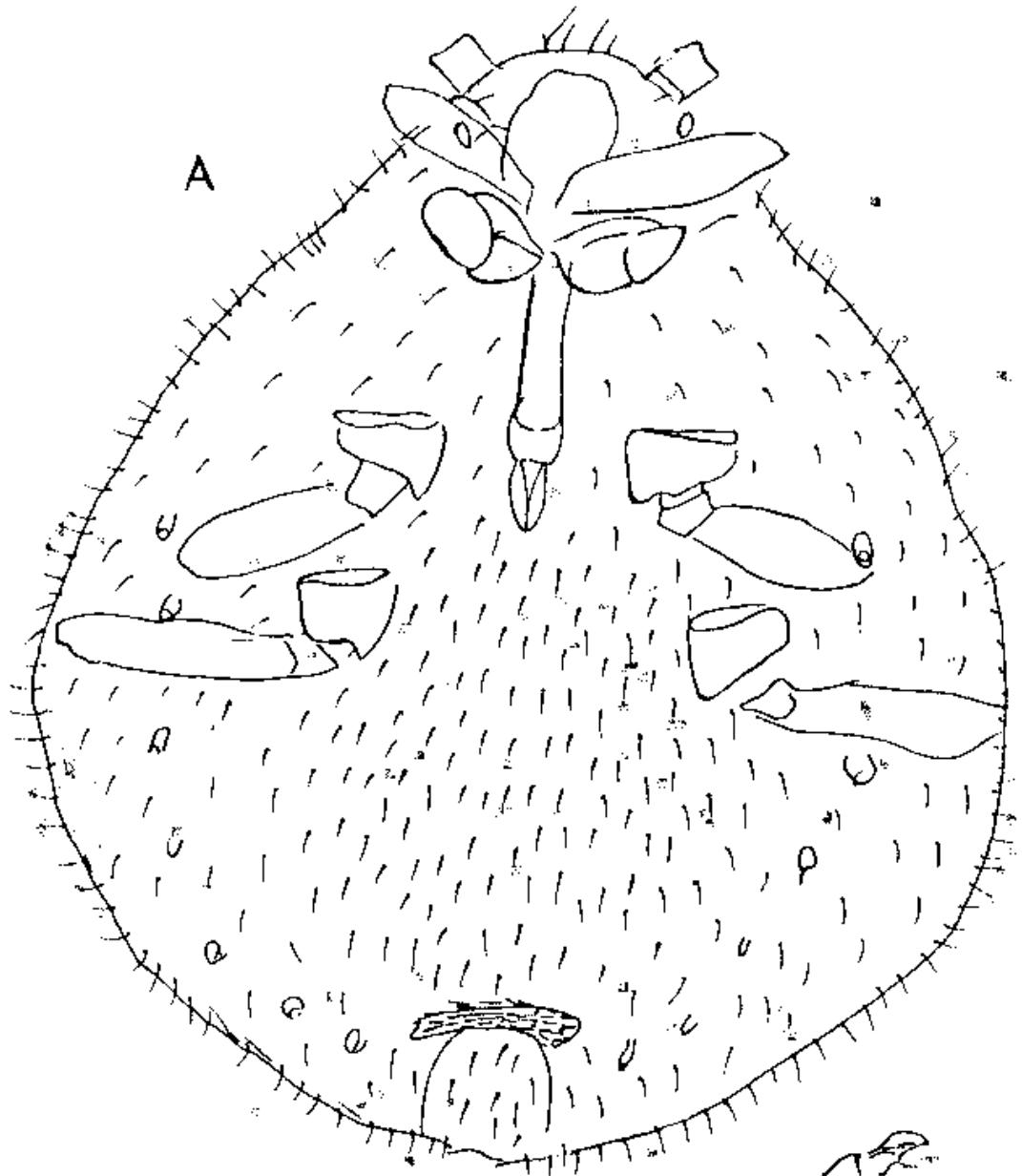

Fig. 1. *S. betae*, apt. vivi. f., A: Body, B: hind tibia and hind tarsus, C: antennal segment.

segments.

افراد بالدار: مشخصات افراد بالدار از روی دو نمونه که توسط تله زرد شکار شده‌اند، تعیین گردید. قسمت شکم دارای یک لکه تیره رنگ نواری شکل است که بطور عرضی قرار گرفته است. شاخکها ۶ بندی و بین ۳۵/۰-۴۴/۰ برابر طول بدن، ریناریایی ثانوی بیضی و یا بی شکل است. تعداد آنها روی بند سوم ۱۰-۶ عدد و بند چهارم ۴-۲ عدد. روی بند پنجم ریناریایی ثانوی مشاهده نشده است. رگبال مدببا در بالهای جلوئی انشعاب ندارد. پایه رگبالهای اصلی در بالهای عقبی به همدیگر متصل است.

بیولوژی

این گونه در دنیا حالت پلی فازی دارد و روی ریشه بسیاری از گیاهان خانواده‌های مختلف زندگی می‌کند. در ایران از داخل گالهای پسته گزارش گردید (دواچی ۱۹۵۸) و در سالهای اخیر از روی ریشه سیب زمینی و چغندر قند از آذربایجان غربی، خراسان و عدس، از ایلام و اطراف تهران توسط نگارنده جمع آوری شده است. در مناطقی که پسته وجود ندارد زندگی این شتر طی نمونه‌بزداریهای بعمل آمده در فصول مختلف در تمام مدت سال بصورت غیرجنسی است.

۲- گونه *P. fuscicornis*

مشخصات مرغولوژیکی

افراد بی بال بالغ و پوره در حالت زنده برنگ سفید متمایل بزرد تا خاکستری و اغلب پوشیده از گرد سفید مومنی. در نمونه‌های پرپاراسیون شده پشت سینه و شکم بی رنگ. شاخکها، سرو خرطوم و پاهای و پنجه‌ها قهوه‌ای روشن تا قهوه‌ای نسبتاً تیره. صفحه ژنیتال صفحه مخرجی، دم و سوراخهای تنفسی غالباً قهوه‌ای. غده‌های ترشحی بصورت دستجات سلولی و بشکل صفحه بیضی است که روی بندهای دوم تا هفتم شکم و روی هر بند چهار عدد بطور عرضی قرار گرفته‌اند. غده‌های روی بندهای ششم و هفتم شکم نسبت به بقیه بطور چشمگیری بزرگتر هستند. (شکل ۲، D).

بدن بیضی گرد و اندازه آن ۱/۹۷ تا ۲/۴۲ میلیمتر است. موهای روی بدن بسیار ظریف و کوتاه است. کونیکول وجود ندارد.

شاخکها معمولاً پنج بندی است ولی در موارد زیادی بند سوم بدو قسمت تقسیم شده و بصورت شش بندی در آمده است.

اندازه شاخکها ۳۷/۰-۴۸/۰ میلیمتر و ۲۲-۰/۰-۱۷۶ برابر طول بدن است (جدول ۱).

بند سوم شاخکها کوتاهتر از بند آخر و حدود ۲ آن است. روی هر یک از بندها معمولاً دو عدد موی ظریف و کوتاه دیده می‌شود که طول آنها از ۱/۵ قطر بند سوم شاخکها تجاوز نمی‌کند. انتهای بند آخر شاخکها ۳-۵ عدد موی ضخیم دارد. ریناریایی اولیه بصورت حلقه است که حاشیه آن مزه دار می‌باشد. انتهای خرطوم به پیش ران پیشین تمیزد و بدون موی ثانوی است،

انداه آن ۷/۰-۱ برابر بند دوم پنجه پای عقبی است.

جدول ۱- اندازه اندامهای مختلف افراد بی بال گونه *Pemphigus fuscicornis* به میلیمتر.

Table 1. A measurements of different parts of body in apterus viviparus females of *S. fuscicornis* (Koch) in mm.

Urs= ultimate rostral segment, h.t.II= hind tarsus II n=14

Body length	Antennae		Antennal segments				خروطوم		h.t.II		
			III		IV		V		Urs	R	L
	R	L	R	L	R	L	R	L		R	L
2,15	0.43	0.43	0.105	.105	0.052	0.047	0.157	0.152	0.105	-	0.105
2,20	0.41	-	0.084	-	0.042	-	0.136	-	0.084	0.126	-
2,12	0.42	0.43	0.094	0.084	0.042	0.052	0.157	0.157	0.084	-	-
2,28	0.43	0.43	0.094	0.094	0.047	0.052	0.146	0.146	0.084	0.115	-
2,36	0.47	-	0.126	-	0.063	-	0.157	-	0.115	0.136	0.136
2,10	0.39	0.37	0.084	0.084	0.052	0.052	0.136	0.136	0.084	0.136	0.126
2,31	0.43	-	0.094	-	0.042	-	0.146	-	0.094	0.136	0.136
2,26	0.45	0.45	0.115	0.115	0.052	0.063	0.157	0.162	0.084	0.136	0.136
2,28	0.41	-	0.115	-	0.052	-	0.157	-	0.084	0.136	0.147
2,42	-	0.47	-	0.115	-	0.052	-	0.147	0.094	0.136	0.136
2,20	0.45	0.46	0.105	0.115	0.063	0.063	0.151	0.157	0.073	0.126	0.136
2,36	0.48	0.48	0.126	0.126	0.063	0.063	0.168	0.168	0.073	0.136	0.136
1,97	0.44	-	0.115	-	0.052	-	0.146	-	0.084	0.115	0.115
2,05	0.45	0.45	0.115	0.115	0.052	0.047	0.162	0.168	0.073	-	0.136

بالدارها: نمونه های زنده افراد بالغ و پوره در قسمت سر و سینه کاملاً تیره و انتهای بدن سفید متمایل به زرد تا خاکستری. در نمونه های پرپاراسیون شده سر و سینه و شاخکها، خروطوم و پاهای، صفحه مخرجی و دم کاملاً تیره. شاخکها شش بندی.

اندازه بدن ۱/۹۴ تا ۲/۰۵ میلیمتر. طول شاخکها ۰/۶۶-۰/۷۴ میلیمتر و حدود $\frac{1}{3}$ طول بدن. بند سوم شاخکها برابر با بند آخر شاخکها. ریناریای ثانوی بیضی، نواری و یا بسی شکل (شکل ۲.C) که روی بند سوم و چهارم قرار دارند. تعداد آنها روی بند سوم ۷-۴ عدد و بند چهارم ۶-۱ عدد است. بند اول پنجه پا دارای سه عدد موی ضخیم و طویل است. رگبالها بخصوص در بالهای جلوئی تیره رنگ است. پترواستیگما قهوه ای تیره تا سیاهرنگ.

جدول ۲- اندازه اندامهای مختلف افراد بالدار گونه *P. fuscicornis* (Koch) به میلیمتر

Table 2. A measurements of different parts of the body in alate viviparus females of *P. fuscicornis*.

Urs= urtimate rostral segment, h.t.II= hind tarsus II n=6

Body length	Antennae				Antenna				segments				Urs	h.t.II		
	III		IV		V		VI									
	R	L	R	L	R	L	R	L	R	L	R	L				
1.94	0.66	-	0.183	0.178	0.100	0.105	0.094	0.100	0.189	-	0.084	0.220	0.220			
2.05	-	0.71	-	0.194	-	0.105	-	0.105	-	0.200	-	0.147	0.168			
2.05	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.147	0.157			
2.02	0.73	0.74	0.200	0.210	0.115	0.115	0.105	0.094	0.189	0.194	-	0.147	0.168			
1.97	0.67	0.67	0.178	0.168	0.094	0.084	0.084	0.094	0.189	0.178	0.084	0.157	0.168			
2.05	0.67	0.67	0.178	0.189	0.084	0.084	0.084	0.084	0.189	0.189	0.100	0.168	0.178			

جدول ۳- اندازه اندامهای مختلف افراد بی بال گونه *Smynturodes betae* West به میلیمتر

Table 2. A measurements of different parts of the body in apterus viviparus females of *S. betae* in mm.

Urs= urtimate rostral segment, h.t.II= hin tarsus II n=5

Body length	Antenna				Antennal				segments				Urs	h.t.II	
	III		IV		V										
	R	L	R	L	R	L	R	L	R	L	R	L			
2/29	0/57	0/56	0/14	0/14	0/07	0/07	0/14	0/14	0/16	0/15	0/14				
2/37	0/58	0/57	0/14	0/13	0/08	0/07	0/16	0/17	0/14	0/14	0/14				
2/11	0/60	0/60	0/13	0/14	0/07	0/06	0/16	0/16	0/13	0/14	0/16				
1/98	0/56	0/58	0/13	0/14	0/07	0/07	0/16	0/16	0/18	0/14	0/16				
2/39	0/57	0/58	0/17	0/14	0/07	0/08	0/14	0/16	0/18	0/17	0/17				

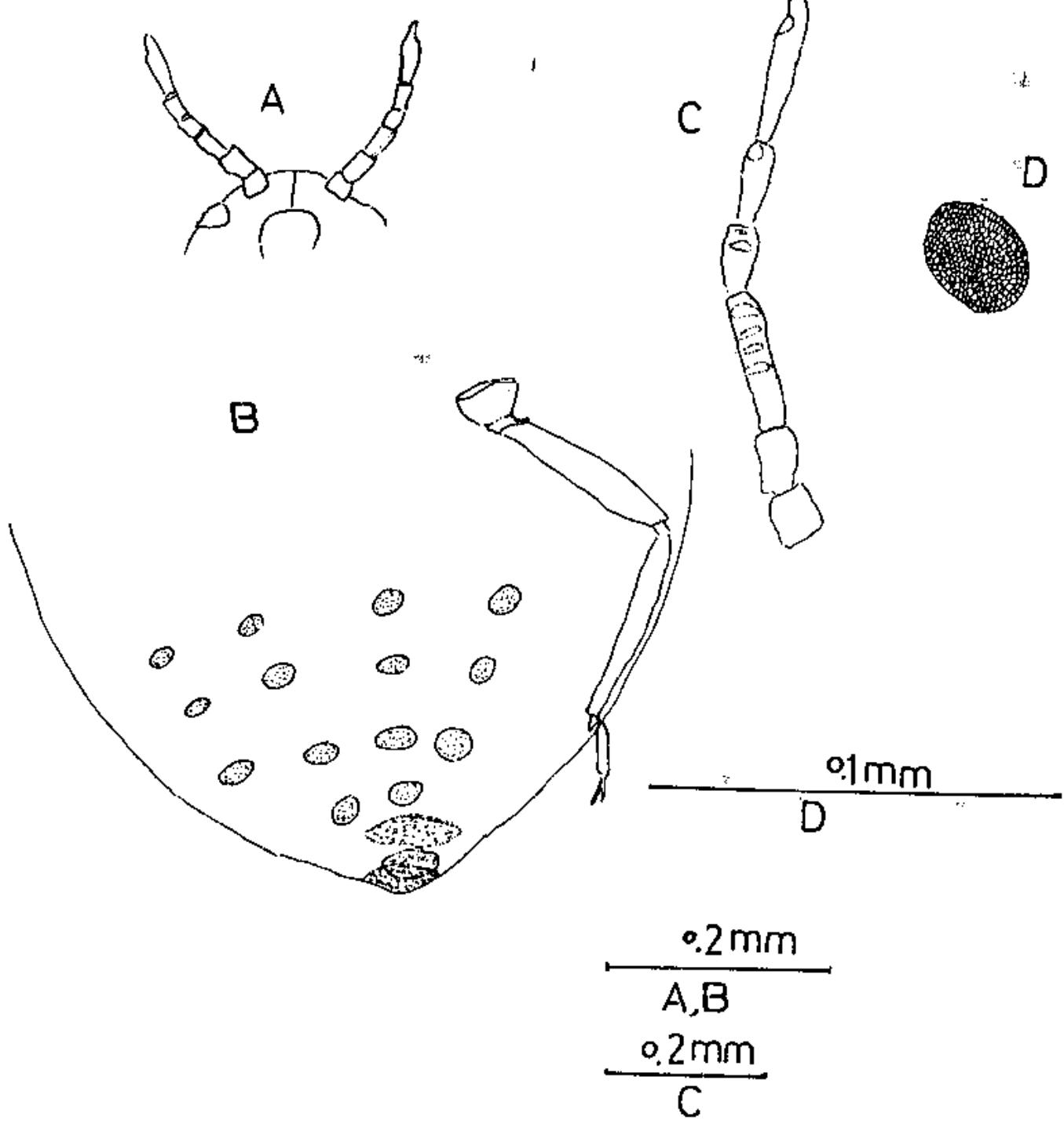

Fig. 2. *Pemphigus fuscicornis*, apt. vivi. f. A: head and Antennae, B: abd. seg. C: ant. seg. of alata vivi f., D: Waxgland plate.

بیولوژی

ابن شته در ایران در تمام فصول بصورت غیرجنسی تولید مثل مینماید و تا بحال از روی ریشه چغندرقند و سایر گیاهان خانواده Chenopodiaceae در ریشه گیاه *Sonchus* جمع آوری شده است. در سایر کشورها نیز براساس منابع علمی موجود تولید مثل آن تنها از طریق زنده‌زادی صورت گرفته و افراد جنسی مشاهده نگردید.

The sugar beet root aphids of Iran

By:

A. REZWANI.

Keywords: *S. betae*, *P. fuscicornis*, Sugar beet, Iran

Summary

Up today, 2 Aphid species, *Pemphigus fuscicornis* (Koch) and *Smynthurodes betae* West. have been collected on Sugar beet root in Iran.

S. betae have been reported on Pistachio, Lentil and Potato, and is new on Sugar beet root in Iran. The biology of this species have not been studied well in this country. *Pemphigus fuscicornis*, is also recently collected from sugar beet root and some species of Chenopodiaceae and Compositae in various parts of the country. Both of these species produce parthenogenetically through the year and are never seen in sexual forms.

REFERENCES

- BLACKMAN, R. L. and V. F. EASTOP, 1985: Aphids on the world Crops. An identification guide. British Museum
- BODENHEIMER, F. S. and SWIRSKI, 1957: The Aphidoidea of the middle East.
- COMPRAG, D., 1976: The effect of irrigation on the Occurrence of some important sugar beet spets in Yugoslavia and some other countries of southern Europe. Compte-Renda congress d'hiver. No 39, 449-457.
- CSANAKSCIOGLU, H., 1975: The Aphidoidea of Turkey. Istanbul Univ. Orman Fak.
- DARAKHSHAN, A. 1994: The Aphids of Torbat-Haydarreah region (Khorasan Province).
-
- Dr. A. REZWANI, Plant Pests and Diseases Res. Institute, P. O. Box. 1454, Tehran, 19395, Iran.

- DAVATCHI, A., 1958: Etude Biologique de la faune entomologique de pistacia. Rev. Path. Ent. agr. Tr. T. VII.
- FARAHIBAKHSH, G. H., 1967: A check list of economically important insects in Iran. Department of plant protection. Minis. agr.
- FEDERENKO, V. P., 1981: Soil moisture and the beet root aphid. Zashchita Rastenii No 2, 31-32.
- FEDERENKO, V. P., 1987: The tropic factors in development of the beet root aphid. Zashchita Rastenii, No 7, 28.
- GRIGOROV, S., 1982: The Protection of Sugar beet against the Sugar beet aphid. Zashchita Rastitelan-Zashchita, No 30, 7, 29-34.
- HEIE, O., 1980: The Aphidoidea (Hemiptera) of Fennoscandia and Denmark. I
- MÜLLER, F., 1955: Blattläuse, Biologie, wirtschaftliche Bedeutung und Bekämpfung. 143 pp.
- PISNNYA, I. A., 1987: Bastard-fallow Soil tretment and control of the beet root aphid. Zashchita Rastenii, No 8, 36.
- REZWANI, A. and R. PARVIZI, 1990: The list of aphids of western Azarbayjan. J. ent. Soc. Iran. Vol. 10 (1,2).
- YUSUPOV, T. Y., F. I. MARKOV, and W. POLEVOI, 1975: Irrigation also a method of control. Zashchita-Rastenii, No 3, 20-21.